

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 3 prill 2018
Nr. ref.: RK 1204/18

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI19/17

Parashtrues

Fatos Dervishaj

**Kërkesë për vlerësimin e kushtetutshmërisë
së procedurave në zhvillim në Gjykatën e Apelit të Republikës së
Kosovës, përkitazi me lëndën Ac. nr. 953/14 dhe Gjykatën Themelore në
Gjakovë**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Fatos Dervishaj (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), me banim në Prishtinë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës nuk e konteston ndonjë akt konkret të autoriteteve publike. Ai konteston arsyeshmërinë e kohëzgjatjes së procedurës përkitazi me gjykimin e lëndës Ac. nr. 953/14, në Gjykatën e Apelit të Republikës së Kosovës dhe Gjykatën Themelore në Gjakovë.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes ka të bëjë me kërkesën e parashtruesit për vlerësimin e kushtetutshmërisë së tejzgjatjes së procedurave përkitazi me gjykimin e lëndës Ac. nr. 953/14, në Gjykatën e Apelit të Republikës së Kosovës dhe Gjykatën Themelore në Gjakovë dhe, si rezultat, parashtruesi i kërkesës pretendon shkeljen e të drejtave themelore të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] neni 32 [E Drejta për Mjete Juridike] neni 46 [Mbrojtja e Pronës] dhe neni 54 [Mbrojtja gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).
4. Parashtruesi i kërkesës edhe pas marrjes së Aktvendimit Ac. nr. 953/14, të 28 shtatorit 2017 nga Gjykata e Apelit, me të cilin lënda kthehet në rigjykim në shkallë të parë, pretendon se ky aktvendim edhe më shumë do ta zvarrisë dhe komplikojë rastin e tij.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 24 shkurt 2017, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 20 mars 2017, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Altay Suroy gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Ivan Čukalović dhe Gresa Caka Nimani.
8. Më 11 prill 2017, Gjykata e informoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës së Apelit të Kosovës, duke kërkuar nga ta që të japin komente lidhur me tejzgjatjen e procedurës.
9. Më 27 korrik 2017, Gjykata e Apelit e Kosovës, dorëzoi në Gjykatë komentet e saja.
10. Më 2 nëntor 2017, parashtruesi i kërkesës dorëzoi një shkresë në Gjykatë, ku e njoftoi Gjykatën se Gjykata e Apelit ka vendosur lidhur me rastin e tij, si dhe e bashkëngjiti Aktvendimin e Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 953/2014.

11. Më 21 shkurt 2018, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Komentet e dorëzuara nga Gjykata e Apelit të Kosovës

12. Në përgjigjen e saj drejtuar Gjykatës, Gjykata e Apelit thekson se lënda është regjistruar pranë saj si rasti Ac. nr. 953/14, më 18 mars 2014, dhe se gjyqtarës M. S. i është ndarë më 3 korrik 2014. Më tutje, në përgjigje theksohet se lënda deri më tani është e papërfunduar.

Përmbledhja e fakteve

Përmbledhja e fakteve në procedurë kontestimore lidhur me vërtetimin e borxhit

13. Më 27 janar 2003, parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar padi në Gjykatën Komunale në Gjakovë, kundër të paditurve H. D. dhe SH. D. Padia kishte të bënte me pagesën e një borxhi, që të paditurit (në cilësinë e blerësve) i kishin parashtruesit të kërkesës (në cilësinë e shitësit), si rezultat i një kontrate gojore të lidhur për shitblerjen e një patundshmërie në fshatin Hereq, komuna e Gjakovës.
14. Më 14 tetor 2004, Gjykata Komunale në Gjakovë (Aktgjykimi C. nr. 65/03) aprovoi pjesërisht kërkesëpadinë, duke e detyruar të paditurin e dytë SH. D. që të paguajë borxhin ndaj parashtruesit të kërkesës. Kërkesëpadija ndaj të paditurit të parë u refuzua si e pabazuar.
15. Më 15 shkurt 2005, parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Pejë kundër Aktgjykimit C. nr. 65/03, të Gjykatës Komunale në Gjakovë, të 14 tetorit 2004, duke pretenduar shkelje qenësore të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar të gjendjes faktike dhe aplikim të gabuar të së drejtës materiale. Ankesë ndaj aktgjykimit të lartpërmendur kishte parashtruar edhe SH. D., duke pretenduar shkelje qenësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe vërtetim të gabuar të gjendjes faktike.
16. Më 6 mars 2007, Gjykata e Qarkut në Pejë (Aktgjykimi Ac. nr. 138/05) refuzoi ankesat e parashtruesit dhe të paditurit SH. D. si të pabazuara, duke konsideruar se Gjykata Komunale në Gjakovë, me Aktgjykimin C. nr. 65/03, drejt dhe në mënyrë të plotë ka vërtetuar gjendjen faktike, dhe se drejt është zbatuar e drejta materiale.

Përmbledhja e fakteve në procedurë përmbarimore

17. Më 4 maj 2007, parashtruesi i kërkesës parashtroi propozim për përmbarim në Gjykatën Komunale në Gjakovë, të Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Gjakovë, C. nr. 65/03, të 14 tetorit 2004.
18. Më 4 maj 2007, Gjykata Komunale në Gjakovë (Aktvendimi 1283/07) ka lejuar përmbarimin e Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Gjakovë, C. nr. 65/03, të 14 tetorit 2004.

19. Ndaj këtij aktvendimi nuk ka pasur ankesë dhe i njëjti ka marrë formën e prerë.
20. Më 15 gusht 2008, Gjykata Komunale në Gjakovë (Aktvendimi E. nr. 1283/07), pas daljes në vend të ngjarjes për ekzekutim të borxhit, pezulloi procedurën përmbaruese të caktuar me Aktvendimin nr. 1283/07, të 4 majit 2007, nga Gjykata Komunale në Gjakovë. Në arsyetim shtohet:

“Gjykata ka bërë daljen në vend për ekzekutimin e borxhit në fjalë më 27.06.2007, me dt. 17.01.2008 dhe me 18.01.2008, por ekzekutimi ka qenë i pamundshëm meqenëse te debitori nuk janë gjetur mjete monetare dhe gjësende të cilat mund të tjetërsohen e të kompensohet kreditori, njëherit nga debitori nuk ka pasur vullnet të mirë për përmbushjen e detyrimit [...] kreditori me asnjë provë nuk ka argumentuar se debitori ka krijuar pasuri të luajtshme dhe të paluajtshme pas dt.21.01.2008 dhe kërkon ekzekutimin në paluajtshmëritë të evidentuara [...] Gjykata erdhi në përfundim se paluajtshmëritë e cekura në kërkesën e kreditorit nuk evidentohen në emër të debitorit Shemsedin Dervishaj por në emër të personit të tretë”.

21. Më 3 shtator 2008, parashtruesi i kërkesës ka parashtruar ankesë në Gjykatën e Qarkut në Pejë, kundër Aktvendimit të Gjykatës Komunale në Gjakovë, E. nr. 1283/07, të 15 gushtit 2008, për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës përmbaruese dhe vërtetim të gabuar të gjendjes faktike.
22. Më 14 janar 2009, Gjykata e Qarkut në Pejë (Aktvendimi Ac. nr. 414/08) prishi Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Gjakovë, E. nr. 1283/07, të 15 gushtit 2008 dhe çështja i kthehet të njëjtës Gjykatë për rigjykim. Më tutje, në aktvendim theksohet:

“Aktvendimi i atakuar është përfshirë me shkelje qenësore nga neni 354 paragrafi 1, lidhur me nenin 142 të LPP. Për arsye se Gjykata e shkallës së parë duke i aplikuar gabimisht këto dispozita e të cilat kanë pasur ndikim në marrjen e vendimit të ligjshëm dhe të rregullt ka bërë shkeljen qenësore të natyrës absolute për shkak të së cilave aktvendimi i atakuar është dashur të priset. Kjo konsiston në faktin se kreditori ka propozuar shitjen e patundshmërisë e cila nuk evidentohet në emër të debitorit gjersa me nenin 142, paragrafi 2 parashihet se poqëse patundshmëria evidentohet në emër të personit tjetër e jo në emër të debitorit, kreditori duhet të parashtrtoj dokument të përshtatshëm për regjistrimin e të drejtës së debitorit.”

23. Më 15 maj 2012, Gjykata Komunale në Gjakovë (Aktvendimi E. nr. 91/09), obligoi parashtruesin e kërkesës që në afat prej 60 (gjashtëdhjetë) ditësh, t'i prezantoj Gjykatës dokument të përshtatshëm për regjistrimin e të drejtës së pronës në emër të SH. D., duke arsyetuar:

“Gjykata ka bërë regjistrimin e ngastrës, në kuptim të nenit 186 të LPP-së i cili regjistrim ka rëndësinë e passhënimit të ekzekutimit. Kjo dispozitë u zbatua për faktin se paluajtshmëria e cituar nuk evidentohet në emër të debitorit ndërsa gjendja faktike ndryshon nga gjendja e evidencat kadastrale [...]. Gjykata obligon kreditorin që brenda afatit të dhënë të

paraqes dokument të përshtatshëm për regjistrimin e të drejtës në emër të debitorit [...] kreditori ka të drejtë që përmes padisë të kërkoj regjistrimin e të drejtës së pronës për paluajtshmërinë e precizuar më lart në emër të debitorit. Kreditorit si bazë për parashtrimin e padisë mund t'i shërbej aktvendimi mbi lejimin e përmbarimit në këtë lëndë si dhe të gjitha shkresat e kësaj lënde”.

24. Më 28 maj 2012, parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Pejë, kundër Aktvendimit të Gjykatës Komunale në Gjakovë, E. nr. 91/09, të 15 majit 2012, duke pretenduar shkelje qenësore të dispozitave të procedurës përmbarimore dhe vërtetim të gabuar të së drejtës materiale.
25. Më 14 nëntor 2012, Gjykata e Qarkut në Pejë (Aktvendimi Ac. nr. 395/12) refuzon si të pabazuar ankesën e parashtruesit, duke vlerësuar Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Gjakovë, E. nr. 91/09, të 15 majit 2012, si të rregullt dhe të ligjshëm.

Përmbledhja e fakteve në procedurë kontestimore lidhur me vërtetimin e pronësisë

26. Më 24 dhjetor 2012, parashtruesi i kërkesës ka ushtruar padi në Gjykatën Themelore në Gjakovë, për vërtetimin e pronësisë së pronës e cila është objekt i kontestit në emër të parashtruesit të kërkesës si dhe ka kërkuar që të obligohet SH. D. t'ia paguaj shpenzimet deri në përmbarimin përfundimtar parashtruesit të kërkesës.
27. Më 9 janar 2014, Gjykata Themelore në Gjakovë (Aktvendimi C. nr. 433/12) hedh poshtë padinë e parashtruesit të kërkesës me arsyetimin se në padi nuk ka qenë e caktuar vlera e kontestit si dhe nuk ka qenë i shënuar numri i ngastrës kadastrale.
28. Më 20 janar 2014, parashtruesi i kërkesës parashtrroi prapësim kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Gjakovë, C. nr. 433/12, të 9 janarit 2014.
29. Më 24 janar 2014, Gjykata Themelore në Gjakovë (Aktvendimi C. nr. 433/12) i kthen parashtruesit të kërkesës prapësimin në mënyrë që i njëjti duhet të plotësohet. Më tutje, në arsyetim theksohet se *“I kthehet paditësit Fatos (Sadik) Dervishaj “ prapësimi” i parashtruar më 20.01.2014 [...] në plotësim dhe precizim, ashtu që duhet të plotësohet dhe precizohet duke u titulluar ankesë adresuar Gjykatës Themelore në Gjakovë [...] duke i shënuar shkaqet e ankimit me arsyetim përkatës [...]”.*
30. Më 27 janar 2014, parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë në Gjykatën e Apelit të Kosovës kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Gjakovë, C. nr. 433/12, të 24 janarit 2014, duke pretenduar cenim të rregullave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.

31. Më 4 mars dhe 13 shtator 2016, parashtruesi i kërkesës iu drejtua Zyrës së Prokurorit Disiplinor me parashtrësë në të cilën shprehi pakënaqësi lidhur me zvarritjen e vendosjes së lëndës së tij në Gjykatën e Apelit të Kosovës.
32. Më 14 prill dhe 11 korrik 2016, Zyra e Prokurorit Disiplinor, përmes shkresës ZPD/16/zp/317, njoftoi parashtruesin e kërkesës se në bazë të hetimeve që kanë zhvilluar kanë konstatuar se lënda është zvarritur për shkaqe objektive dhe se nuk ka bazë të mjaftueshme për hapjen e një hetimi disiplinor.
33. Më 25 janar 2017, parashtruesi i është drejtuar Gjykatës së Apelit të Kosovës me propozim për urgjencë të lëndës.
34. Më 28 shtator 2017, Gjykata e Apelit të Kosovës nxori Aktvendimin Ac. nr. 953/2014, duke anuluar Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Gjakovë, C. nr. 433/2012, të 9 janarit 2014, dhe çështjen e ka kthyer për rigjykim në shkallë të parë. Më tutje, në aktvendim theksohet *“përfundimi logjik dhe qëndrimi juridik i gjykatës së shkallës së parë nuk është i drejtë dhe i bazuar në ligj. Kjo për faktin se ajo gabimisht ka zbatuar nenin 102.3 të LPK, duke e hedhur poshtë si të parregulluar padinë e paditësit në këtë çështje juridike - pa u plotësuar kushtet ligjore për këtë gjë, aktvendimin e goditur e bënë të përfshirë me shkelje esenciale nga neni 182 par.1. i LPK-së”*.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

35. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës kërkon vlerësimin e kushtetutshmërisë së tejzgjatjes së procedurave përkitazi me gjykimin e lëndës Ac. nr. 953/14, në Gjykatën e Apelit të Republikës së Kosovës dhe Gjykatën Themelore në Gjakovë, duke pretenduar se në këtë mënyrë i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] neni 32 [E Drejta për Mjete Juridike] neni 46 [Mbrojtja e Pronës] dhe neni 54 [Mbrojtja gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.
36. Parashtruesi i kërkesës pretendon se *“Kjo lëndë edhe pse ka titull përmbartimor, dhe se tani lënda gjendet në Gjykatën e Apelit, Ac. nr.953/14, për shkak se Gjykata nuk po mundet ta përfundojë me sukses, apo më mirë të thuhet se vet gjykata edhe pas shumë aktgjykimeve dhe aktvendimeve të gjykatës së shkallës së parë dhe të dytë e ka tejzvarritur dhe komplikuar edhe më shumë këtë çështje pronësore”*.
37. Parashtruesi i kërkesës më tutje pretendon se *“që nga viti 2003 kur ka filluar procedura gjyqësore e deri më sot, lënda gjendet herë pranë Gjykatës së shkallës së parë, e herë pranë gjykatës në shkallën e dytë, në procedura që duken se nuk mund të përfundohen”*.
38. Parashtruesi i kërkesës më tutje pohon se *“duke qenë i stërlodhur me procedurat e stërzgjatura gjyqësore, nuk sheh zgjidhje tjetër dhe është i detyruar t'i drejtohet, konform kompetencës edhe autoritetit më të lartë, Gjykatës Kushtetuese”*.
39. Parashtruesi i kërkesës, pasi që ka pranuar Aktvendimin e Gjykatës së Apelit Ac. nr. 953/2014, të 28 shtatorit 2017 pretendon se *“Aktvendimi i Gjykatës së*

Apelit (shkel e shko) nuk konstaton asgjë dhe vërehet shumë qartë se jo vetëm se nuk ka vendim të formës së prerë, por nuk jep kurrfarë këshilla dhe udhëzime se çfarë konkretisht duhet vepruar gjykata e shkallës së parë, e me këtë siç duket lënda edhe më shumë do të zvarritet dhe komplikohet”.

40. Parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata: “Gjykata Kushtetuese duhet doemos të veprojë pa vonesë dhe me këshilla dhe udhëzime të qarta t’i tregoj gjykatës se çka duhet të veprojë [...]”.

Pranueshmëria e kërkesës

41. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

42. Së pari, Gjykata merr parasysh dispozitat e nenit 113 (7) të Kushtetutës, që përcaktojnë:

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

43. Gjykata, po ashtu, i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.

44. Përveç kësaj, rregulli 36 (1) (d) dhe (2) (b) dhe (d) i Rregullores së punës, parasheh:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar”.

“(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese;

[...]

(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij;”

45. Në këtë rast, Gjykata vlerëson se parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kushtet procedurale të parashikuara me nenin 113.7 të Kushtetutës, si dhe me nenin 48 dhe 49 të Ligjit.

46. Gjykata vëren se thelbi i kërkesës ka të bëjë me pretendimin për shkeljen e të drejtës në gjykim të drejtë, përkatësisht shkeljen e të drejtës për një gjykim përfundimtar, brenda një afati të arsyeshëm kohor nga gjyqësori i rregullt, duke theksuar *“që nga viti 2003 kur ka filluar procedura gjyqësore e deri më sot, lënda gjendet herë pranë Gjykatës së shkallës së parë, e herë pranë gjykatës në shkallën e dytë, në procedura që duken se nuk mund të përfundohen”*.
47. Përkitazi me këtë, Gjykata i referohet nenit 31, paragrafit (2) të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6, paragrafin (1) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: KEDNJ), që përcaktojnë:

Neni 31 (2) i Kushtetutës

2) *“Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.”*
[...]

Neni 6 (1) i Konventës

1) *“Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij”*.
[...]

48. Fillimisht, Gjykata vë në dukje se neni 6 (1) i KEDNJ-së kërkon nga shtetet kontraktuese që të organizojnë sistemet e tyre ligjore, në mënyrë të atillë që autoritetet kompetente të përmbushin kërkesat e nenit në fjalë, duke përfshirë edhe detyrimin për të dëgjuar çështjet brenda një kohe të arsyeshme, dhe nëse është e nevojshme, t'i bashkojë procedurat, t'i pezullojnë ato, apo edhe të hedhin poshtë vendimet për procedura të reja (Për më tepër, shih, Aktgjykimin e GJEDNJ-së, në çështjen *Luli dhe të tjerët kundër Shqipërisë*, të 1 prillit 2014, kërkesat nr. 64480/09, 64482/09, 12874/10, 56935/10, 3129/12 dhe 31355/09, paragrafi 91).
49. Sa i përket shtrirjes në kohë të procedurave, Gjykata merr parasysh kriteret e përcaktuara në Aktgjykimin e Gjykatës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ), në rastin *Tomazič kundër Sllovenisë*, të 2 qershorit 2008), ankimi nr. 38350/02, paragrafi 54, ku përcaktohet si në vijim: *“Sa i përket arsyeshmërisë së zgjatjes së procedurave, [GJEDNJ] thekson se kjo duhet të vlerësohet në dritën e rrethanave të rastit dhe duke pasur parasysh kriteret në vijim: kompleksitetin e rastit, sjelljen e parashtruesit të kërkesës dhe autoriteteve relevante, si dhe çfarë ishte në pyetje për parashtruesin në këtë mosmarrëveshje”*.
50. Gjykata duke ju referuar praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së dhe praktikës së saj gjyqësore, ka vlerësuar se llogaritja e procesit, shtrirjes në kohë të procedurave, fillon në momentin kur gjykata kompetente vihet në lëvizje me kërkesë të palëve për vendosjen e një të drejte apo interesi legjitim të pretenduar (shih,

rastin, *Erkner dhe Hofauer kundër Austrisë*, GJEDNJ, të 23 prillit 1987, paragrafi 64, shih gjithashtu rastin *Poiss kundër Austrisë*, GJEDNJ, të 23 prillit 1987, paragrafi 50, dhe rasti i Gjykatës Kushtetuese nr. KI 127/15, *Mile Vasovič*, Aktvendim për papranueshmëri i 15 qershorit 2015, paragrafi 43, KI 81/16, *Valdet Nikqi*, Aktgjykim i 31 majit 2017). Ky proces konsiderohet i përfunduar me nxjerrjen e një vendimi gjyqësor përfundimtar nga një instancë kompetente gjyqësore e fundit (Shih rastin *Eckle kundër Republikës Federale të Gjermanisë*, GJEDNJ, të 15 korrikut 1982, paragrafi 74).

51. Në rastin konkret, Gjykata vëren se kemi të bëjmë me tri lloje të procedurave, përkatësisht, procedurën e ndjekur në procedurë kontestimore lidhur me vërtetimin e borxhit, procedurën përmbartimore, si dhe procedurën kontestimore për vërtetimin e pronësisë, për të cilën ende nuk ka vendim përfundimtar.
52. Lidhur me këtë, Gjykata konsideron se procedura e parë që ka të bëjë me vërtetimin e borxhit dhe procedura e dytë, përkatësisht procedura përmbartimore, nuk duhet të merren parasysh, sepse parashtruesi i kërkesës shprehimisht në kërkesën e tij për tejzgjatje i referohet procedurës për vërtetimin e pronësisë e cila ende nuk ka përfunduar me vendim përfundimtar.
53. Lidhur me procedurën kontestimore për vërtetimin e pronësisë, e cila është iniciuar nga parashtruesi i kërkesës me paraqitjen e padisë më 24 dhjetor 2012, vendimi i shkallës së parë është nxjerrë më 9 janar 2014. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës i është drejtuar Gjykatës së Apelit me ankesë më 27 janar 2014. Parashtruesi i kërkesës më 2 nëntor 2017, ka informuar Gjykatën, se Gjykata e Apelit më 28 shtator 2017, ka nxjerrë Aktvendimin Ac. nr. 953/2014, duke e kthyer lëndën në rigjykim në shkallë të parë.
54. Gjykata vëren se të njëjtat pretendime për tejzgjatje të procedurës, parashtruesi i kërkesës i ka ngrit edhe në Zyrën e Prokurorit Disiplinor, i cili përmes shkresës njoftoi parashtruesin e kërkesës se në bazë të hetimeve që kanë zhvilluar kanë konstatuar se nuk ka bazë të mjaftueshme për hapjen e një hetimi disiplinor.
55. Prandaj, në bazë të asaj që u tha, Gjykata vëren se periudha të cilën duhet ta merr në shqyrtim lidhur me pretendimet e parashtruesit për shkeljen e nenit 31.2 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6.1 të KEDNJ-së, është 4 (katër) vite e 10 (dhjetë) muaj.
56. Gjykata thekson se ndërlikueshmëria e një procedure duhet të shqyrtohet në kuadër të aspektit faktik dhe juridik të kontestit në fjalë.
57. Për më tepër në këtë rast, siç vërehet nga shkresat e lëndës, ende nuk është e zgjidhur çështja e titullarit të pronësisë edhe përkundër shumë vendimeve gjyqësore.
58. Rrjedhimisht, Gjykata thekson se në bazë asaj që u theksua më lart, rasti i parashtruesit të kërkesës mund të konsiderohet si i ndërlikuar në mënyrë të arsyeshme në vështrim të gjendjes juridike dhe faktike.

59. Gjykata thekson se efikasiteti i procedurës varet edhe nga sjellja e palëve të cilat marrin pjesë në procedurë (shih, *mutatis mutandis* Vendimin nr. 11541/85 të ish-Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, të 12 prillit 1989, V. R. 70).
60. Lidhur me sjelljen e parashtruesit të kërkesës, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ka qenë aktiv duke ndjekur të gjithë hapat procedural të vënë në dispozicion nga ligjet në fuqi, dhe për më tepër ka iniciuar tri lloje të procedurave në këtë procedurë gjyqësore. Gjykata vëren se procedurën gjyqësore për vërtetimin e pronësisë në emër të tij, parashtruesi i kërkesës e ka iniciuar më 27 janar 2014, edhe pse këtë procedurë parashtruesi i kërkesës ka mundur ta iniciojë më herët. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës ka qenë i udhëzuar me shumë vendime gjyqësore që të paraqes dokumentin me të cilin e vërteton pronësinë në emër të SH. D. dhe Gjykata vëren se një gjë të tillë parashtruesi nuk e ka bërë.
61. Në këtë drejtim, Gjykata vë në dukje se parashtruesit kanë të drejtë të ndjekin të gjithë hapat procedural të vënë në dispozicion nga ligjet në fuqi. Megjithatë, parashtruesit duhet të kenë parasysh, gjithashtu pasojat në rast se mjetet ligjore të shfrytëzuara mund të ndikojnë në shtyrjen në kohë (Shih rastin, *McFarlane kundër Irlandës* GJEDNj, të 10 shtatorit 2010, kërkesa nr. 31333/06, paragrafin 148,
62. Për më tepër, Gjykata konsideron se sjellja e parashtruesve përbën një fakt objektiv që nuk mund t'u atribuohet gjykatave dhe që duhet marrë parasysh në konstatimin, nëse procedurat vazhduan më gjatë se sa afati i arsyeshëm që kërkojnë dispozitat e nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të Konventës (Shih rastin *Eckle kundër Gjermanisë*, GJEDNj, kërkesa nr. 8130/78, Aktgjykimi i 15 korrikut 1982, paragrafi 82).
63. Lidhur me sjelljen e organeve kompetente në procedurën e lartpërmendur, Gjykata vëren se gjykatat e rregullta që nga momenti i vënies në lëvizje të tyre ishin aktive në gjykimin e çështjes, ku gjatë gjithë procedurës janë nxjerrë nëntë vendime gjyqësore dhe vendimi i fundit është Aktvendimi i Gjykatës së Apelit Ac. nr. 953/2014, të 28 shtatorit 2017 i cili çështjen e kthen në rigjykim në instancë të parë.
64. Gjykata, në dritën e rrethanave komplekse të këtij rasti, duke marrë parasysh bazën ligjore komplekse, sjelljen e palëve procedurale, interesat legjitime të tyre dhe mjetet ligjore të përdorura nga palët, si dhe detyrimet e veçanta procedurale që gjykatat e rregullta kanë qenë të detyruara t'i zbatojnë përkitazi me këtë rast konkret, duke pasur parasysh se ende nuk është e rregulluar çështja e titullarit të pronësisë, dhe për më tepër gjithsej nëntë vendimeve gjyqësore në të gjitha procedurat pranë gjykatave të rregullta, arrin në konkluzion se gjykatat respektive që nga momenti i vënies në lëvizje të tyre nuk ishin pasive.
65. Për më tepër, bazuar në shkresat e lëndës dhe në dritën e rrethanave të rastit, Gjykata konstaton se gjykatat e rregullta që nga momenti i vënies në lëvizje të tyre ishin aktive në gjykimin e çështjes dhe, rrjedhimisht, nuk kanë shkaktuar tejzgjatje të paarsyeshme të procedurës.

66. Sa i përket pretendimeve tjera të parashtruesit të kërkesës për shkelje të neneve 32 [E Drejta për Mjete Juridike] nenit 46 [Mbrojtja e Pronës] dhe nenit 54 [Mbrojtja gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, Gjykata nuk e konsideron si të nevojshme trajtimin e tyre veç e veç, përderisa thelbi i ankesës ka të bëjë me pretendimin për shkelje të nenit 31 (2) të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 (1) të Konventës, respektivisht me të drejtën për një vendim përfundimtar, në kohë të arsyeshme.
67. Nga sa më sipër, Gjykata konkludon se parashtruesi i kërkesës nuk ka dëshmuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij për shkelje të të drejtave themelore të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ, respektivisht të drejtën për gjykim të drejtë, brenda një afati kohor të arsyeshëm, sepse faktet e paraqitura nga ai në asnjë mënyrë nuk tregojnë që gjykatat e rregullta ia kanë mohuar atij këtë të drejtë kushtetuese.
68. Prandaj, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, në pajtim me rregullin 36 (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 36 (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, më 20 shkurt 2018, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20. 4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Altay Suroy

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi